

pÚvodní foto / Hofmanův ÓbrFrk má premiéru * KdoKdeKdyPročCo (a) Jak / Vamberk;

e-GAG

„Sedmdesátka“ B. B. a V. J. v médiích; *Jiránci* (dva) vystavují * Malý slovník katalogů / *Humor a víno - Jonzac 1996 (Francie)* * ČUK hlásí / Porada předsednictva: 20. června * Z pošty / P. Starý * Reportáž / *Šourek v Humoru* * Komiks-News #73 * Malá recenze na... / ...vernisáž Salonu J.A.P. * Ze světa / Německo, Srbsko * Citát týdne / *Born*

o komiksu * Pro pamětníky / Co psal GAG před 4 lety - v č 04-34 z 18. 3. 2004 * Blíženci / Duhové padáky * Časopisy / *FECONEWS Magazine č. 47* * Komentář / Miro Vico: SNC? No comment... * Ze Slovenska / Ján Fiřma * Výsledky / Turecko, Brazílie, Chorvatsko * Propozice / Polsko, Čína, Itálie * KALENDÁRIUM * Výzva / *Nakreslíte logo?* * Aktualita - aj.

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * VI. ročník * (zprávy ČUK č. 281) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 08 / 24

OBRÁZKY: VLAHOVIČ, BOSIOK, SHOOTY, MAKHUM, VALENTIN, NIEUWENDIJK, JANSSENS, OZTURKLEVENT, BULCA, FIŘMA...

pÚvodní obrázek / Hofman upozorňuje: Největší vtip světa je tu!

V sobotu 24. května se odehrála neobyčejná událost v dějinách českého humorného tvoření.

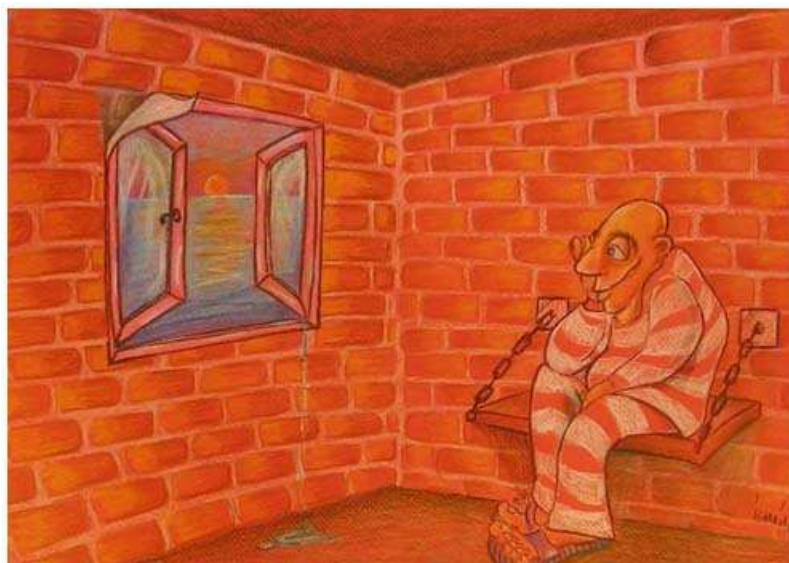
V Radkově, kousek pod Telč, spatřil poprvé plné světlo světa největší kreslený vtip planety. Řečeno hezky česky: **Óbrfrk**. Za pomoci firmy *Energysystém*, která zde sídlí a vzala na svá bedra veškeré budovatelské a stavební úkoly, proběhla pečlivě připravená generální zkouška.

Vtip (na snímku vidíte jen úryvek z jeho dolní části) je vysoký pět metrů, zabírá plochu 16 m² a postavit se jej podařilo skupině nadšenců za 25 minut. Se vší slávou bude po tomto testu znovu postaven a vystaven pro veřejnost už o tomto víkendu: v sobotu 14. června 2008 na letošním ročníku známého **Festivalu rekordů a kuriozit v Pelhřimově** - akce začíná v 11:30 h. h

Srdečně zve *Ivan Rillich* a kolega karikaturista **Zdeněk Hofman** z Prahy.

Foto pro GAG: **Zdeněk Hofman**

ČUK / Fór pro FOR před uzávěrkou: rychle s „Okny“ na Václavák!

Poslední zvonění: Deadline je v úterý!

V úterý před vydáním tohoto čísla e-GAGu se na stole pořadatele usadilo už 53 obálek se 112 soutěžními vtipy, které do Prahy dorazily od karikaturistů z 25 států. Podle loňských čísel usuzujeme, že těch zemí ještě tak deset přibude a že také počet účastníků letošního ročníku FpF se aspoň zdvojnásobí. /R/

Kresba: Ismail Makhum

Druhá letošní schůzka předsednictva ČUK

Další letošní porada předsednictva ČUK bude pátek 20. června 2008 odpoledne v pohostinství „U Hanousků“ v Praze. Zhodnotíme první část letošní sezóny a vyhrneme si rukávy (nebo spíš vyčistíme brýle) abychom jasně zvládli blížící se vrcholné události: třeba Salon dosavadních 9 laureátů řádu Bílé opice, jenž bude zároveň památným už 365. Salonem kresleného humoru v Praze, včetně katalogu. Finišuje 7. ročník Fór pro FORu, je tu též další výstava „stavařských“ vtipů, blíží se kreslení pro gastronomicky groteskní Znojmo a pro výstavu aktuálního humoru v Libčicích nad Vltavou... (red.)

Malá recenze na... / ...vernisaž 364. salonu ve jménu J. A. Pacáka

Jeňýk Pacák je mezi námi

Ano - tak se jmenovala úterní vernisaž, která se v Mánesu nesla v lehce nostalgickém duchu. Jednak to bylo Jeňýkovými obrázky a obrazy, které připomínají pouťové, staročeské malůvky. Roztomilé ve své mírné naivitě. A pak to bylo také Kobrovým projevem, ve kterém na kamaráda, kterému říkali „Sluníčko“ vzpomenu. Rozdával úsměv, dobrou náladu a pozitivní energii,

stejně jako „Strejček Jonatán“ o kterém zpíval, když bubnoval ve skupině Olympic. Řízením osudu se nakonec stal redaktorem časopisu pro nejmenší – Sluníčka, takže splynutí jeho osobnosti s jeho prací bylo dokonalé. Po Kobrově projevu se ujal kytary postarší trampský písničkář a nakonec Jeňýkova manželka Jana odemkla velikým klíčem veliký zámek, došla od Kobry rudou růží a výstava byla zahájena.

Účast byla spíše komorní. Bud' za to mohlo hezké počasí, nebo nezvyklý termín – 2. úterý v měsíci. Přišel Mirek Slejška, Jardové Dodal a Skoupý, Olda Hejzlar, Pavel Hanák, Jirka Košťář, Honza Pillvein, Kobrova Růženka, Katka Ševčíková, pár straníků Mírného pokroku...

Kdo potřebuje pohládit po duši, at' si zajde rychle do klubu Mánes na Jeňýkovy obrázky. Výstava trvá jen do 23. června, o den později sem nastoupí Neprakta, Barták, Renčín, Slíva and comp. (RJ)

FECONEWS MAGAZINE 47

Federation of Cartoonists Organisations

Dvaatřicet stránek na křídě formátu A4 je vlastně malým svátkem. Aspoň ve světě periodik odborně cartoonistických, která již kompletně přešla na web, resp. na e-formát (KIKS, FECONEW Bulletin, New Scorpión, Nosorog, e-GAG aj.). Je to pěkné, mít v rukou něco hmatatelného, nemuset honit myš, ale pěkně postaru si listovat, vracet se zpátky i dopředu. I za tu cenu, že je to šedý svět, do něhož zahlížíme, něco jako staré české filmy. Barevná je jen vnější obálková dvoustrana magazínu a že vnitřní tisk je dobrý pro pérovky, ale fotkám moc nesvědčí.

Hlavním prvkem, který praští v posledních letech do očí je, že tu vládnou malé obrázky - u třísloupcového lámání stránek je to jasné - převaha kreseb i fotek na šířku jediného sloupce (níže viz ukázka 1:1) je pak běžná. Ale jsou tu i „větší kousky“. Přesto je těch „malých“ nepočítaje obálku (str. 1 a 32) v čísle dohromady 133 (!) oproti středním (přes dva sloupce) - těch je 19 a velkým na šíř stránky - takové jsou tu jen 3. Jeden z nich - fotbalový - je přiřazen k nekrologu francouzského karikaturisty Rogera Blachona (ten je z nejasných důvodů v titulku

pojmenován Rocher Blancon). Dva z těch velkých pochází z „poštovní“ soutěže Jugo Vlahoviče. Ta pro sebe zabírá nejvíce stránek: Obálku (viz!), celou stranu 9 s výsledky a oceněnými obrázky a ještě třístranu o dějinách karikatury a vtípu na poštovních známkách - plnou ukázek a obohacenou o ty dva velké obrázky od Doru Bosioaka - ten měl v Bělehradě doprovodnou výstavu na filatelistické téma.

Dříve než se letmo proběhneme po dalších stránkách čerstvého FECONEWS magazine, zůstaňme ještě u těchto poštovních vtípů - zde je totiž první stopa, tedy dvoustopa české karikatury ve výtisku. Tou první je samozřejmě vítězná práce Jiřího Slívy na výsledkové stránce, druhou pak dva Bartákovy vtípy, které Česká pošta před časem vydala v hodnotě 4,60 a 7 Kč - z toho lze usoudit, že je to dost dávno. Anebo jde zdražování poštovních zásilek proklatě rychle!

Druhým, už tradičním místem, kde se objevuje česká stopa, jsou vnitřní, informativní stránky obálky. Na stránce zástupců národních asociací jsou kontakty na Bartáka (potřeboval by vyměnit karikaturu za „čitelnější“) Kovaříka a Hanouska, na stránce členských zemí a velkých pořadatelů soutěží a jejich e-mailů je mezi dalšími i logo České unie karikaturistů. Je docela příjemné zjistit, že máme jeden z mála logotypů, které (jak tu možno pozorovat)

neobsahují ve znaku ani tužku, ani pero, ba ani štětec!

Třetím místem jsou snímky s popisky, které edYtor poslal redakci z jarních akcí u nás (dětská soutěž) a na Slovensku (Zlatý soudek). Fotky jsou z toho v magazínu čtyři, ale zalomení je poněkud pomatené. Ať už zásluhou grafika nebo redakce, titulky zní Golden Keg Slovakia, ale v textu se hned pod fotkou trofeje a jménem vítězného Cebuly klidně bez patřičného varování pokračuje větami o Cartoon Competition for Children in Prague - ve zcela jiné zemi - k čemuž patří další tři fotky (viz dále!) No a pro úplnost: ještě tři česká jména se objevují v seznamu „foreign editors“ v tiráži a znalci rozeznají i „Bartáka v písecké

Karl Valentin GERMANY

posteli“ dole na obálce minulého čísla 46 (neb přehlídka posledních 16 obálek FNm, od r. 2000 dodnes, se vyskytuje na zadní obálce sešitu).

„Dělej humor, ne válku“, pochvaluje si téma galerie ve vstupním slově šéfkyně FECO Marlen Pohleová (anglicky a španělsky) a píše dál o současných trablech i pozitivích dnešní světové unie cartoonistů (má členy ze 30 států) i karikatury samé. Žádá o více spolupráce, o výměnu *know-how*, o kon-trolu kvality soutěží i samotných prací, o větší důraz na dob-rý výběr vtipů na výstavy a do katalogů... A blahořečí inter-netu, jak napomáhá rychlé informovanosti o dobrých i zlých novinkách, o vzhledu vítězných prací, o propozicích světo-vých soutěží...

all winners together

Právě soutěžím v prvním pololetí t. r. se magazín věnuje: 9. meetingu Carquefou (Číňani a Francouzi), World press cartoonu v portugalské Sintře, korejskému „globálnímu oteplování“ v Soulu, 1. ročníku soutěže v turecké Manise, výhodně národní srbské PJER soutěži ještě v r. 2007 v Bělehradě /1. cena: Spiro Radulovič/, 27. Nasreddinovi Hodjovi, 16. Zlaté přilbě v Kruševaci (Srbsko) /2. cena: Spiro Radulovič/, azerbajdžanskému Molla Nasreddinovi 2008 a turecké „7-77“ v Ankaře.

O srbské poštovní soutěži už jsme se zmínili a teď pár slov o každoroční záhadě, k níž nikdo nedokáže najít vysvětlení. Rok co rok se ve FECONEWS Magazínu objevují rozsáhlé reportáže o (letos už pátém!) Shewsbury intern. cartoon festivalu v Anglii. Na fotkách z letošního jsou vidět známí FE-
CO-borci Andy Davey či Ross Thomson, kterák kreslí po všem možném, na trhu i v *cartoon-clinic*, z textu vyplývá, že jde o jediný mezinárodní festival cartoons v celé Velké Británii, nějak spojený s londýnským Muzeem cartoons. Ale ještě jsme nikdy nikde nenašli ani jeho propozice, natož pak dostali na něj pozvánku!? Ale je to možná proto, že slovo mezinárodní je jen v názvu, ale cizinců se netýká? Jenže na jedné fotce je „v akci“ belgický Ludo Goderis... Proč se o této akci píše vždy až po ní a nikdy ne před ní? Možná, že na to získáme odpověď od Rogera Penwilla, jenž je autorem reportáže v magazínu. Má být hostem CMP 2008 v Písku (předloni poslal obrázky, ale nepřišel) anebo snad od Rosse Thomsona, jenž letos patří též mezi pozvané.

Kořením každého časopisu jsou drobné, plus minus aktuální materiály. V č. 47 se tak objevuje fotoreportáž z mítinku FECO Iran Groups, úvaha Franka Hoffmanna „Any German Humour?“, německy psaná korespondence okolo muzeí cartoons v Bazileji a Kremži a také anglicky psaný text k výstavě tureckého kreslíře Tan Orala (vyšla i kniha k 50 letům umělce). Jsou zde zmínky o skonech Donjo Doneva

z Bulharska a Jamese Kemsleye z Austrálie, Bernard Bouton píše o loňské výstavě v Istanbulu, další studie patří sborníku „Humor social de la Universidad de Alicante“ (Španělsko).

Dá-li bůh a zdraví, ještě se k jarnímu FECONEWS magazínu vrátíme jindy. (G-men)

Komentář / Slovenská Novinárska cena? No Comment...

Pomaly sa už stáva tradíciou, že *Nadácia otvorenej spoločnosti* na Slovensku vyhlasuje novinársku súťaž. Koncom apríla t. r. boli vyhlásené výsledky už jej 4. ročníka s názvom NOVINÁRSKA CENA 2007 a to v kategóriách – najlepšia novinárska fotografia, najlepší vtip, komiks a karikatúra, najlepšia reportáž a ďalších novinárskych žánroch.

V kategórii „Najlepší vtip, komiks, karikatúra“ boli nominovaní Ladislav Belica, Jozef „Danglár“ Gertli a Martin „Shooty“ Šútovec. Tak rozhodla porota v zložení Kornel Foldvári, humorista a kritik, Kazo Kanala, karikaturista a prezident SUK a Ďuro Balogh, grafický dizajnér a ilustrátor. V prípade L.Belicu je to v poriadku. Autor je nápaditý a má osobitý kresliarsky rukopis. V tomto prípade sa teda porota pomýliť nemohla. S prižmúrením jedného oka mohli nominovať aj Danglára, ktorý síce nie je humorista (sám sa tak o sebe vyslovil), avšak pri realizácii cudzích nápadov, predovšetkým komiksov, ako virtuóznym kresliar nemá konkurenciu. Jeho linka je istá a bravúrna, dokáže utrafiť aj portrétnu podobu (ak si to karikatúra vyžaduje), ale nie je to typický autor pre dennú potrebu tlače.

Zaujímavým zjavom je už opakovane oceňovaný Martin Šútovec. To, že sa denne objavuje jeho kresba v denníku SME, je akási neveriteľná tvrdohlavosť (a celkom určite nekompetentnosť) niekoho, kto je presvedčený, že ak niekto nakreslí vyše tristo obrázkov ročne, že sa to raz musí naučiť. Pravda je však taká, že sa toho doteraz veľa nenaučil. Podľa môjho názoru doteraz sa mu nepodaril ani jediný vtip. A karikatúra v denníku by aspoň občas mala komentovať aktuálne dianie s vtipom.

Za rok 2007 získal tento autor v spomínanej kategórii najvyššie ocenenie. Tak sa pokúsim popísať jednu z víťazných kresieb. Pred akousi veľkou budovou babička dvíha oporný stĺp, ten padá, ale pod padajúcim stĺpom veselo prebehne dievčatko na kolobežke. Alebo iná – z nebies, z mrakov ruka s nalakovanými nechtami ukazuje na pustovníka. A bodka. Zrejme autorovi pri inštalácii výstavy zabudli dať k obrázkom texty, ale neviem si predstaviť, čo za texty by to boli a že by niečo mohli zachrániť. Tak som si so záujmom prečítal text, ktorým porota vo výstavnom katalógu zdôvodňuje ocenenie tohto autora:

„Bezkonkurenčný gejzír nápadov, ktoré sa napriek každodennej objednávke neopakujú. Martin „Shooty“ Šútovec je schopný vidieť politické udalosti z originálneho uhla a zachytiť ich s aktuálnou prieraznosťou. V nominovanej sérii sa objavili diela, ktoré sú aj nadčasové, nie sú viazané na konkrétnu udalosť, a predsa hovoria k dobe. Jeho kresba je presvedčivá a adekvátne myšlienke, čitateľná aj pre priemerného, respektíve neškoleného diváka.“

Dovolím si konštatovať, že pre veľmi neškoleného diváka, ale neškoleného nielen v oblasti karikatúry. A tiež by som súhlasil s tvrdením, že „jeho kresba je adekvátne myšlienke“. No nech má porota pravdu. Popíšem ešte zopár „bezkonkurenčných nápadov“, lebo neviem, koľko obrázkov by sa dalo publikovať ako

ukážka toho najlepšieho, čo na Slovensku v oblasti novinárskej karikatúry vzniklo. Po ulici ide pán s cylindrom na hlave. (Tak sa v čase socializmu kreslievali kapitalisti.) Na chodníku sedí žobrák so strapcom hrozna v ruke. A dost'. Pri afére okolo financovania tunelu pod Braniskom napadla terajšia vládna koalícia bývalú vládu, že sa na tejto stavbe obohacovala, a že v tom má prsty ich človek Palacka. „Shooty“ na to veľmi vtipne zareagoval vtipom, kde divák pred televízorom zhrozene zvolá: „Palacka kradol?“

Neviem, prečo sa tento chlapec rozhodol pre karikatúru. Dnes by sa so svojou kresbou a svojimi bujarými nápadmi mohol uplatniť niekde inde, možno v reklame, tá na humore až natoľko netrvá. A v reklame by mohol hádam smerovať aj k nadčasovosti. Ale v karikatúre dieru do sveta určite neurobí. Viem, že to vie Kazo Kanala, a určite to vie aj pán Kornel Foldvári (pokiaľ tými dierami nemajú byť ceny, ktoré mu oni udeľujú).

A ešte ku katalógu. Nevypointovaná kresba víťaza prekryva obrázky dvoch nominantov. Jednu dokonca tak, že je nečitateľná. Ale to už nie je problém Martina „Shootyho“ Šútovca. Alebo že by on, ako víťaz, bol aj autorom nepodarenej grafickej podoby katalógu?

A ešte pre úplnosť: Výstava najlepších súťažných prác (fotografií a karikatúr) s názvom NO COMMENT bola inštalovaná v Open Gallery na ul. Baštovej 5 v Bratislave a trvala do 25.5. 2008. / Další kresbu *Shootyho* naleznete na konci GAGu. **Miro Vico** (psáno pro **GAG**)

P. S. Dodatočne, mimo výstavného katalógu, som si v nejakých novinách (ktoré zverejnili výsledky súťaže) všimol, že Ladislav Belica predsa len dostal nejaké uznanie, myslím že za prínos v oblasti karikatúry. Mimochodom, L. Belicovi jeho zdravotný stav už natrvalo nedovoľuje zaoberať sa kreslením.

Ze Slovenska / Kdo je Ján Fiťma

Majster kariportrétu

Jeho kresby možno len ťažko prehliadnuť. Ak sa niekde objavia, pútajú pozornosť nielen laikov, ale aj výtvarných teoretikov. Od Vihorlatu, kde vyrástol, k Toryse, kde študoval, až po Hron, kde žije. Dneska veru na Slovensku veľa karikaturistov portrétovú karikatúru nekreslí. Žiaľ, preč sú už tvorivé časy veteránov - J. Kotoučka, J. Hrušovského, T. Horniaka, M. Vavru, M. Ďuržu, či naposledy P. Jakubca. Veru dobrý kariportrét je nielen kráľovská disciplína, ale aj pekná výtvarná fuška, aj vtedy keď to viete. V terajšej dobe je výtvarník *Ján Fiťma* u nás iste nielen najznámejší kariportrétista, aj keď asi iba jediný, ktorý sa im opravdivo venuje, ale rovnako tiež aj naozajstný majster kariportrétu. Talent, navyše s výtvarným potenciálom, ktorý má stále svoju budúcnosť ešte iba pred sebou.

Pôvodne začínal s kresleným humorom pre vojenské periodiká /ako študent Vojenskej strednej odbornej školy leteckej/, popritom kreslil pre spolužiakov portréty ich "frajerok" z fotografií, záujemcov nachádzal aj medzi "furťakmi" /či to boli ich frajerky, alebo manželky, s tým sa nikdy veru netrápil/. Vy-kreslil a vymaľoval sa na kvalitného portrétistu, od-kiaľ bol už iba krok ku karikatúram.

Ján F i ť m a /1971/, to neskôr skúsil s portrétovou karikatúrou a

úspech na seba nedával dlho čakať. V druhej polovici deväťdesiatych rokoch už možno hovoriť o jeho hviezdnej kariére. To už nosil dôstojnícku uniformu a študoval kulturológiu na bratislavskej FF UK /študoval umenie v teoretickej rovine a k tomu využíval praktické poznatky zo svojej tvorby/. Cez publikovanie v známom Slobodnom piatku a Playboyi /kreslil portréty k rubrikám o osobnostiach/, Huncúte /je autorom jeho hlavičky/, či v Smene a Pravde sa kariportréty stali pre neho dominantnou témou a nakoniec politická karikatúra aj nosným slággrom na jeho výstavách, ktoré dokázali pritiahnúť početnú divácku kulisu /takmer, ako na Renčina v Čechách/. Nie div, že vyhráva takmer všetky divácke ceny na súťažiach na Slovensku - od B.Štivanice, Piešťan až po Bratislavu.

Tváre svojich kreslených hrdinov si archivuje. V hlave. Má ich naštudované do posledného detailu a tak, keď nastane ich správny deň - stačí ich len obliecť a vsadiť do určitej situácie a usmavná obrazová skladba je na svete. Ako sám hovorí o svojich obrazových kompozíciách - " Slovenská politická scéna mi poskytuje dostatok námetov na kreslenie. Kopec srandy je vždy. Politici mi dávajú dosť priestoru. Ich postavy si uspôsobujem. Hľadám tie správne uhly pohľadov. Musím sledovať všetky veľké kauzy na domácej scéne a pretaviť ich v tužke na bielej štvrtke tak, aby to bolo nielen úsmevné,, zaujímavé a prítlačivé, ale aby tomu aj diváci porozumeli. Chcem, aby sa nielen zasmiali, ale aj zamysleli nad ich konaním /Možno aj politici sami nad sebou/. Dá sa povedať, že som niečo ako kresliaci novinár-reportér, to čo novinári robia písmom /aj nepravdivo/, ja to musím vtesnať do jedného obrázku, a pravdivo, kresbou a humorne. Najlepšie sa mi kreslia takí politici, ktorí majú výrazné črty. Ale problémom nie je nakresliť žiadnu tvár...

V akom politickom tričku kope, či ktorý dres mu je najbližší, sa z jeho kresieb však nedozviete /aj preto nemá miesto politického glosátora v žiadnych mienko tvorných novinách/. Niečo však áno, dozviete sa, že kazí a dokonalo - dokonálny imidž všetkých politikov. Ich klaunovské masky sú im proti jeho videniu iba málo platné.

Zatiaľ, čo pri tvorbe karikatúr populárnych osobností z veľkého sveta show biznisu mu ide vždy o úsmev diváka /Ráž, Pelé, Golonka, Lendl, Predná.../, s citom a zmyslom pre humor a komično hľadá a nachádza tie črty, ktoré ho dokážu vždy a ľahko vznietiť, vyčariť a vylúdiť, u karikatúr politikov aj o ich psychologický portrét, s cieľom odhaliť ich pravú tvár pred budúcim potenciálnym voličom. Rád si vyberá tváre osobností, povinnosť naopak káže zahliadnuť na bezvýznamné, no škodné /radšej nemenovať/. Aj keď hovoríme o Fiťmovi ako o karikaturistovi a o jeho tvorbe ako o kariportrétoch, pre jeho umelecké opusy je vhodnejšie skôr umelecké pomenovanie - satirické portréty. Presnejšie virtuózne satirické portréty. Vznikajú v ateliéri, sú konečným výsledkom predchádzajúcich dôkladných štúdií fotografií ich originálov. Kreslí tužkou, čistú tužku používa na kreslenie i tieňovanie. Zamenil tak svoju pôvodnú techniku - kombináciu čiernej linky so šedým tieňovaním pomocou ceruzky. Bravúrna výtvarná, priam vrozená kresliarska zručnosť mu umožňuje kresliť náročné čelné kariportréty. Neľahké, zložité, komplikované, no iste veľmi-priveľmi hodnotné, priaznivo cenené kritikou a obľúbené u diváka i samotných portrétovaných. Okrem portrétov tvári, tvorí aj výtvarne náročnejšie a hodnotnejšie figurálne portréty, kde už vyberá a zodpovednejšie volí aj vhodné atribúty, ktoré prispievajú k dokonalejšej celkovej charakteristike portrétovaných.

Peter Závacký

Curriculum vitae: Mgr. Ján Fiťma, sa narodil v Revúcej v r.1971. Absolvoval LŠU. Chcel byť námorníkom, stál sa leteckým technikom v r.1990. Absolvoval humanitné vedy na FF UK v Bratislave v r.1997. Absolvoval LŠU. Postupne kreslil a publikoval : Slobodný piatok, Obrana /je aj autorom jej loga/, NEI-HUMOR, Smena, Playboy, Huncút, TelePlus, Pravda, Krížovkár, Luskáčik, Zvolenské noviny, NV Žurnál, Hospodársky denník. Účasť na vyhlasovaní výsledkov súťaže NEI-HUMOR, PRAHA 2004. Získava 1. miesto na medzinárodnej súťaži "Piatok 13", Piešťany, 1996. Tvorí pre Playboy karikatúry do rubriky - Kto je kto, 1. miesto v súťaži "Bez reklamy ani krok", Bratislava, 1999, 1. miesto na súťaži "Ochrana prírody v karikatúre", B. Štivanica, r. 2000, 1. miesto "Usmejme sa na svet", Nové Zámky, 2002. Nakreslil najväčšiu politickú karikatúru na Slovensku /2,5m/, 2002 (11 postáv - Lexa, Mečiar, Slotá, Malíková, Koncoš, Bugár, Rusko, Fico, Dzurinda, Čarnogurský, Hamřík, je tiež súčasťou známej expozície "kreslené skalpy), Organizuje

výstavu ...kreslené skalpy..., Zvolen, 2002, Kreslené skalpy, Bratislava, 2003, Poriada prvú výstavu politických karikatúr v budove Slovenského parlamentu, Bratislava, 2004. Vytvoril reklamný projekt Letecký deň na Sliachi - Slovak Air Fest 2006. Vytvoril 13 vtipov pre kalendár spoločnosti ProWeb-Consulting 2006, Nakreslil kariportréty s osobným venovaní prezidentovi SR Gašparovičovi a ministrom obrany Kašickému, pracuje ako pedagóg na súkromnej Strednej umeleckej škole vo Zvolene, 2007. Žije a tvorí vo Zvolene.

KdyKdeKdoCoJakKamKudyKomu(a)Proč

Humor ve Vamberku

Nejen „Ecce Libris“, ale i další vtipné kresby se objeví v knihovně. Otevřením Minigalerie v Městské knihovně ve Vamberku, která se zaměří na popularizaci výtvarného umění a kresleného humoru bude zahájeno výstavou karikatur herců, vytvořených Milošem Nesvadbou (**Donutil - viz obr.**, Rösner, Pešek, Marvan, Hanzlík, Kreuzmann, Hrušínský aj.)

V dalších kolekcích kresleného humoru a karikatur ze soukromé sbírky varnsdorfského **Josefa Poláčka** bude zde věnována pozornost malířům a karikaturistům, členům České unie karikaturistů Pavlu Hanákovi, Vladimíru Renčínovi, Josefu Poláčkovi, Karlu Mrázkovi, Miroslavu Bartákovi i dalším grafikům a výtvarníkům. Budou to výstavy s posláním nejen pobavit a potěšit, ale i poučit. Třeba o tom, že nejen pokleslý, ale také skutečný humor v této zemi stále ještě existuje. (jop)

Donutil Miroslav

Generálka na Pelhřimov

Ještě k původní fotce na str. 1. Zde je celkový záběr z generální zkoušky na postavení největšího vtipu na světě v Radkově, mezi moravskými městy Dačicemi a Telčí. Autorem díla je **Zdeněk Hofman** z Prahy.

„Sedmdesátka“ v médiích

Dvě současné kulaté výročí, 70. narozeniny **Bartáka** a **Jiránka** „dostal“ žánr cartoons do médií. V pátek 6. 6. se do ranního vysílání ČRo 1 Radiožurnálu vetřel hlas Ivana Hanouska, jenž promluvil k životu zasloužilých mistrů výtvarného humoru i k jejich záslužnému dílu. V LN se v pátek Jiránkovi dostalo rámečku s gratulací redakce (na sobotu byl avizován rozhovor s VJ). V neděli 8. 6. zařadila Česká televize v 15 hodin do programu ČT2 mimořádně pět let starý dokument z cyklu „Posezení s Janem Burianem“ věnovaný Mirku Bartákovi. Jana Hádková ho natočila v roce 2003 k autorovým 65. narozeninám, ale od té doby se naštěstí nic nezměnilo: Mistr vypadá pořád obdivuhodně stejně a věty, které k naší věci pronášel, i dnes sedí. A fakt, že Večerníček na ČT1. v tyto dny „hrne“ zrovna nového Jirankova (a Šrutova) *Boba s Bobkem*, asi též nebude náhoda. (G)

Bratři Jiránci vystavují

Za zády GAGu a ČUKu byla 10. 6. v 17 hodin (souběžně s vernisáží Salonu J. A. P. v Mánesu) zahájena v Praze výstava **Vládi a** jeho bratra, malíře **Mirka Jiránka**. Jak píše *Jirka Slíva*, v galerii **La Femme** u Pařížské ulice, tedy kousek od Vladimírova bytu, visí zhruba 60 vláďových obrázků, dílem originálních kreseb, dílem serigrafii z nich vytisknutých (kresba plus plošný podtisk).

Slíva: „Ty jsou podepsané a číslované jako grafika, koneckonců sítotisk se za grafiku považuje. Dojemně a krásně promluvil Michal Pavlata, bratry kolegiálně, též vtipně a dojemně, pozdravil Tonda Sládek, a na kytaru zahrál Vladimír Merta. Z ČUKu jsem tam nikoho neviděl, jen pár redaktorů z rozhlasu a všudypřítomný pamětník fotograf Mirek Zajíc.“ A dodává: „Byl jsem rád, že jsem tam šel, takové pozitivní vibrace jsem už dlouho na vernisáži nezažil.“ (red.)

Z dalšího z pamětnických GAGů z r. 2004 vzpomeňme ten s číslem 34. Co jsme si v něm tehdy mohli přečíst? Třeba tenhle odstaveček z klávesnice ed Ytora:

„Nevím, zda jsem už veřejně deklaroval myšlenkový vývoj, který jsem urazil od chvíle, kdy jsem po vzoru Unie evropské prohlásil i Unii karikaturistů za dvourychlostní? Ale vězte, že dnes považuji ČUK už za třírychlostní, neb mezi dvěma krajními skupinami (e-mejistů a T-gekistů) zaujala středovou, ale poněkud nejasnou pozici asi tak tuceti-členná skupina „mrtvých brouků“, kteří jsou připojeni na web, leč nekomunikují, informace si nežádají, přesto příspěvky platí, řádnými členy ČUKu zůstávají. (...) Oni totiž „mrtví brouci“ nejsou v jádru nic špatného – takoví, kteří si Geky čtou a ani nedutají. Nereagují na polemiky, diskuse, akce, pozvánky, propozice, ankety ani tipovací soutěže... Hlavně že reagují aspoň jednou ročně na výzvu: poslat poštovní poukázkou členský příspěvek. Za to jim patří nejen dík, ale i přání, aby si za ně užili aspoň co nejvíc jednosměrných informací – od nás k nim.“

V čísle se píše dále o výstavě Igora Ševčíka v Nostickém paláci v Praze necelý rok po jeho smrti. A také je tu příjemnější zpráva o ceně *Award of success* (pro 15 osob), kterou kolega Farkaš získal na FWC v Číně.

Přátelům nostalgické četby je určena v č. 34 z r. 2004 dlouhá tabulka plná jmen a čísel, v níž se faktograficky shrnuje **počet kreslených vtípů**, které v letech 1975 - 1989 vyšly v barevném obrazovém **týdeníku Stadión**. Dělal to ročně kolem 250 - 300 v první „pětiletce“, pak kolem 350 v té druhé a ve třetí „pětiletce“ už se kreseb objevovalo ročně 450 (v rekordním ročníku Stadiónu z r. 1988 dokonce čtenáři našli 493 vtípů!) Sport s humorem sem kreslily desítky autorů, z nichž za kmenové lze zprvu označit Vaňka (jiřího), Pálku, Bartáka, Johanuse či Lipovského, ke konci stadiónské éry třeba Dubského, Zadražila, Kovařika, Ostatka a Chadima. Po celou dobu pak Dostála (Jaroslava), Slívu, Šourka a Hrubého... Ze Slováků byl největší stálíci trenčínský Kotrha.

Když to dnes zkusmo sečteme, získáme počet asi šesti tisíc kvalitních vtípů, které vyšly za patnáct let v jediném časopise. A takto vzniklá díra v dosavadním „odbytu“ výtvarného humoru musela být i na počátku 90. let pro autory-karikaturisty citelná a i dnes tento prostor znatelně chybí!!

Jinak se vzpomínaný GAG z r. 2004 začal poněkud více zajímat o přeshraniční scénu a poprvé uvedl odkaz na objevenou adresu v Polsku. Dnes je to: <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/> . (IH)

Do vašich arch(L)ívů / Vaňkovka - tip na výlet

Jako tip na výlet se objevila *Minigalerie Vaňkovka* i s fotkou (ale jinou) v úvodním materiálu stránky F10 v MfD z 6. 6. 2008 - rubrika „Kam na víkend“. Zve do Pelhřimova - mj. do Muzea rekordů a kuriozit v Jihlavské bráně, kde by návštěvník „...neměl vynechat nově otevřenou **minigalerii Vaňkovka** a výstavu karikatur. Tato atrakce má necelých dva a půl metru čtverečních /.../ Čtyřiapadesát portrétů osobností vám poví řadu příběhů díky vráskám, úsměvům anebo úšklebkům, gestům apod.“ - píše tu *P. Pokorný*. Vadou textu je, že ani jednou nevysvětluje název galérie - nezmiňuje tu jméno autora kreseb: brněnského kolegy Lubomíra Vaňka. © - foto: archiv / L. V.

Britský ministerský předseda **Gordon Brown** se stal vděčným objektem autorů klasického superhrdinského thrilleru ve světě vydavatelství Marvel **Captain Britain and MI: 13 #1**. Jakkoliv Brownova popularita u jeho voličů vůčihrledě klesá, jeho americký komiksový obraz se svou osvícenou vládou brilantně řídí armádu, prokazuje své přirozené vůdcovské schopnosti a neohroženě pomáhá spasit svět před hnusnými zelenými mimozemšťany. Na české politické poměry jistě neopakovatelně zábavný komiks napsal Paul Cornell a nakreslil Leonard Kirk. Výtvarníky dvou variant obálek jsou Brandon Peterson a Bryan Hitch.

Posledně jsem slíbil, že se dnes budu věnovat spíše zahraničnímu komiksovému dění, pojďme se tedy mrknout do sousedního Německa. Na **Mezinárodním komiksovém salonu v Erlangenu** udělovali ceny nesoucí jména pravděpodobně nejslavnějších německých komiksových hrdinů historie **Maxe a Moritze** z pera Wilhelma Busche (1832-1908), které díky několikerým knižním vydáním známe i u nás. Populárním a hojně vydávaným autorem je u nás i držitel nejprestižnější ceny za celoživotní dílo – scénárista **Alan Moore**. Česky si od něj můžete přečíst třeba Bažináče, SMAX, Watchmen – Strážci, několik alb Ligy výjimečných nebo Top 10 a především mysteriózní horor Z pekla. Po přečtení tohoto přepečlivě scénáristicky i kresebně vyvedeného šestisetstránkového díla už nikdy neřeknete, že je komiks povrchní četba pro děti. Další ocenění získal za nejlepší zahraniční komiks roku fenomenální **David B.** (Padoucnice), kterého jsme měli možnost vidět na pražském KomiksFEST!u 2007, titulem nejlepší domácí (rozuměj německý) komiks roku se může pyšnit letitý a stále brilantní **Flaschko Nicolase Mahlera**. Udělovaly se pochopitelně i další ceny, tentokrát však již jen u nás neznámým autorům.

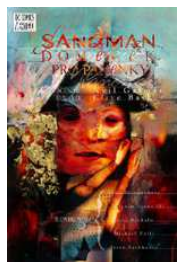

Ještě kousek dál na západ, v nizozemském Haarlemu, pořádali tento víkend festival **Stripdagen** a udělovali tam neméně prestižní ceny. Tu nejvyšší – Grand Prix – získal Američan **Chris Ware** (na autopořetru vlevo) za svůj seriál **Acme Novelty Library**. U nás se stal Ware kultovním díky originálnímu grafickému románu **Jimmy Corrigan: Nejchytřejší kluk na světě**, který vznikl původně právě v rámci oceněného seriálu. Chris Ware (celým jménem Franklin Christenson Ware, nar. 1967) se hlavní cenou v Haarlemu zařadil po bok Manu Larceneta, Lewise Trondheima a Joea Sacca, vítězů nizozemské Grand Prix z let 2006, 2004 a 2002.

Americká charitativní organizace **Friends of Lulu** založená v roce 1994 na podporu žen v komiksovém průmyslu (ano, v Americe můžeme směle mluvit o komiksovém průmyslu) taky uděluje své komiksové ceny v mnoha kategoriích. Pojmenování Lulu pochází od postavičky z komiksu Marjorie Henderson Buell z roku 1935 o holčičce, která se snaží proniknout mezi chlapce do jejich klubovny, kam je dívkám vstup zakázán. Hlavní cenu letos podle očekávání získala Marjanne Satrapi (Persepolis), přičemž nominována byla i Rutu Modan, jejíž grafický román Hluboké rány už si můžeme taky přečíst i v češtině.

V Česku známý a snad i populární **Dilbert** ze stejnojmenného komiksového stripu Scotta Adamse se po téměř dvaceti letech úspěšného působení asi ve dvou tisícovkách novinových titulů po celém světě dočkal své animované podoby. Společnost RingTales se dohodla s United Media na produkci pěti animovaných vtipů týdně. První animace jsou už teď k vidění na Dilbert.com a pochopitelně i na YouTube nebo podcastech iTunes.

Nakladatelství Crew muselo dotisknout druhý díl kromobyčejně populární městské fantasy ságy **Sandman: Domeček pro panenky**. Neil Gaiman tu ve spolupráci s různými kreslíři vypravuje několik ponurých příběhů o vládci snů, bozích, lidech, nočních mŕách a Sandmanově půvabné sestře Smrti, kterou známe i z jejího samostatného alba Smrt: Vysoká cena za život.

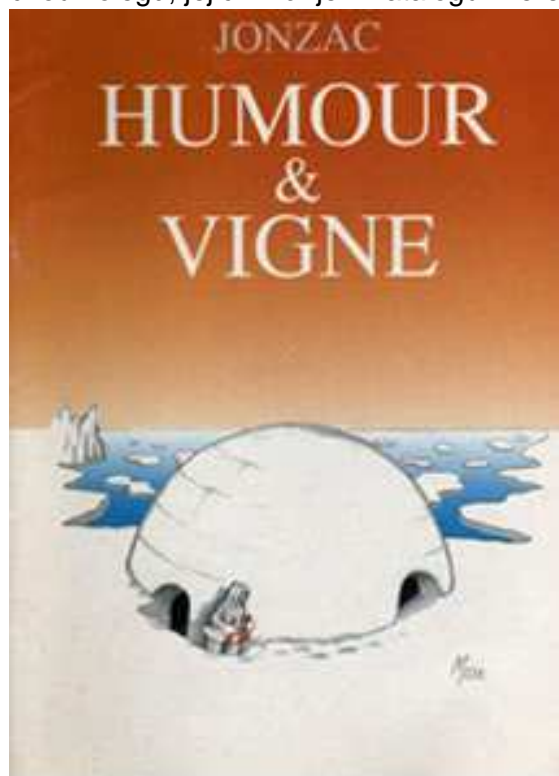

Egmont se kromě Asterixe, Luckyho Luka, Indiána Umpa-Py, W.I.T.C.H. a dalších dětských titulů nově pustil i do manhwy – jihokorejské verze populární mangy. **Kill me, Kiss me (K2)** autorky Lee Young Yuu z roku 2004 je

příběh postavený na záměně identit. Hlavní hrdinka si kvůli své platonické lásce vymění totožnost se svým bratrancem a nový život na chlapecké škole jí přinese pochopitelně spoustu nečekaných situací, problémů a dobrodružství. Druhý díl chystá vydavatel už na červenec. **Vhrstí**

Malý slovník katalogů / Jonzac 1996 (Francie)

Asi je v této zemi (resp. v tomto ČUKu) více osob, které jako oko v lebce opatrují katalog některé z posoutěžní výstavy kreslených vtipů z francouzského Jonzacu. Ale ten jonzacký katalog, který (ve formátu A4, 20 stran - včetně pevnější barevné obálky) nyní leží (díky šlechetnému dárci) přede mnou, těžko může vlastnit kdokoliv z Čecháčků - tedy s výjimkou dvou kolegů, jejichž fór je v katalogu zveřejněn.

Peter NIEUWENDYK - Pays-Bas

Ale - pěkně od počátku: Píše se rok 1996. Česká republika již není Československou republikou a do Jonzacu pro mezinárodní soutěž vtipů na téma „*Humour et Vigne*“ se slétají příspěvky. Mj. od **Jana Tomaschoffa** z Německa (a jeho syna Jonase - tehdy 9 let - do kategorie amatérů) a **Miroslava Mrázka** z Čech. Ze Slovenska tehdy posílají práce (abecedně) Kanala, Kovačik (u jeho obrázku stojí: *Mention Étoile Opulente*), Pazerini, Polakovič, Valter a Živický. Nejvíce jsou (jmenováno je více než šedesát autorů) zastoupení Francouzi. Celkem je v katalogu uvedeno 24 států.

Katalog, zdá se, je z některého z prvních ročníků. Má proto i různé nováčkovské vady, k nimž však nepatří velice kvalitní tisk i papír.

Čím začít dřív? Tak třeba: jeho jazykem je pouze domácí francouzština. Chybí listina vítězů. Oceněné fóry je nutno složitě vyhledávat mezi ostatními. Barevný tisk je pouze z jedné strany papíru. Některé stránky jsou tudíž barevné, jiné nikoliv. Ceny se udílely v kategorii profesionálové a amatéři, navíc děti.

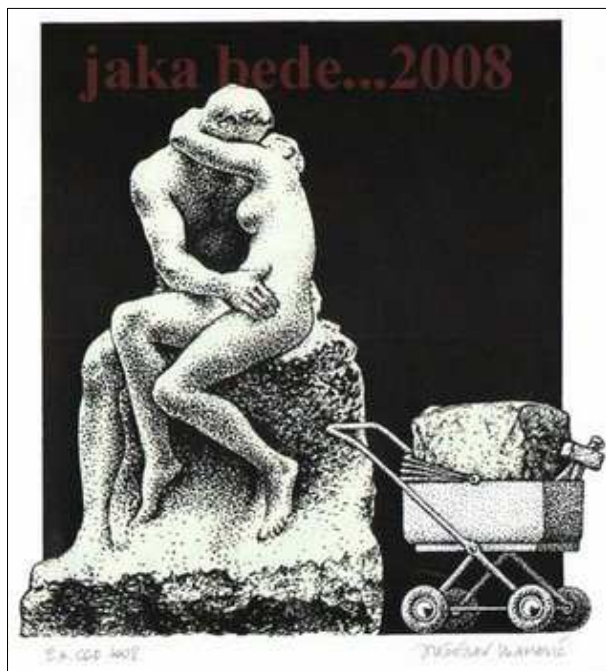
Téma - jistě přitažlivé - bylo a dosud je „humor a víno“. Sám Jonzac je ovšem něco jako Cognac. Takže víno je tu třeba brát spíše v prvotním smyslu slova jako víno, přesněji vinná réva, surovina pro destilování... Dle sklenek i lahví se autoři, dle znalosti reálií lišili tím, zda nalévali své hrdiny koňakem „jonzakem“ (pamětníci si asi vzpomenou na český vignac - čti viňak) či obyčejným vínem. Ale jsou tu k vidění i vtipy s hrozny ba i se sudy. Nu a porota byla milosrdná, když některé „okaté“ fousaté fóry (šachovnice se sklenkami vína) „nevyloučila z přepravy“. Předsedou jury byl věhlasný Francouz zn. **Mose**, jehož pěkný eskymácký vtip zdobí též pěknou, neb jednoduchou, ničím nerušenou obálku katalogu (veškerá loga jsou soustředěna na její zadní stranu).

Vítězný vtip tu má na str. 4 Ital **Achille Superbi**, ostatní vtipy jsou pak rozházeny na stránkách po třech, čtyřech i po šesti. Na barevné str. 13 je třeba opět trojice vtipů od Moseho, v jakémsi spojení s laureáty „Humour et Vigne 94“. Závěr katalogu patří všelijakým cenám pro amatéry (mezi nimi je Belgičan Patrick Heymans s vtipem a la Trnky-Brnky a také cenám

pro děti do 11 a do 15 let. Pak ještě jiné ceny, mezi laureáty jsou Hoffmann a Shlegel z Německa a Bossens z Belgie...

Devatenáctá stránka je tou se seznamem účastníků. A tak si jen zkontrolujeme, kdo už tenkrát soutěžil: z Austrálie samolitr POL aneb Postruzin. Z Německa Marlene Pohle, tehdy ještě ne FECOšéfová. Z Kypru Cakmak, pozoruhodný je seznam hned 7 Skotů (Angličanů je tu jen 5), v dresu USA jedině Zlatkovsky, za Ukrajinu Kazanovsky, za Tchajwan Zola Zu, ve francouzské řadě jmen je jedno pozoruhodné: Peynet (ale Frédéric!), v holandské „ENDYK“ /což byl Nieuwendijk/, v ještě „celé“ Jugoslávii Nikola Otas...

Jsmo vždy rádi, když se mezi katalogy objeví nějaký z USA, Anglie nebo Francie. Země, které kdysi žánr cartoons odchovaly z kolébky až po promoci. A teď? Soutěže skoro žádné, autoři nic moc. A katalogy výtvarného humoru jsou - jak smutné! - bílými vránami. (I.H.)

Ze světa / Srbsko

Při pečlivé (ha ha!) inventuře předchozích čísel redakční revizní technik přišel na jeden nemilý dluh - v GAGu č. 08-11 jsme uvedli výsledky polské soutěže **Jakabede /žena.../** a u 2. ceny jsme uvedli: (Viz obr.!), jenže obrázek se kdesi (nejspíš během sofistikovaného výrobního procesu týdeníku) někam jaksí vypařil... Takže nyní náš dluh s omluvou splácíme.

Na obrázku vlevo je ona práce oceněná v Polsku 2. cenou - jejím autorem je **Jugoslav Vlahovič** (Srbsko)

Němci se Rakušanům smějí kvůli Fritzlovi

Tak zní zpráva ČTK z 6. června. Hodně drsnou satirou si dva německé časopisy, Titanic a Eulenspiegel, utahují před prvním zápasem ME ve fotbale z Rakušanů. Na obálku umístily podobizny sadisty *Josefa Fritzela*,

který 24 let věznil a zneužíval svou dceru. Titanic ho zobrazil v kašpárkovské čepičce oficiálních maskotů fotbalového turnaje a s rakouskými vlajkami na lících. „Nejvyšší trest pro hororového tatínka: Fritzl se stane maskotem ME!“ je uvedeno pod fotografií. Eulenspiegel pak má na fotografii nástup německého a rakouského týmu, v jehož čele jde právě Fritzl. „Rakušáci přicházejí!“ hlásí titulky. Pokusíme se obálky obou měsíčníků pro GAG zprostředkovat. (G)

Krzysztof Toboła nežije

V den, kdy jsme v ČR blahopřáli *Bartákovi s Jiránkem* k 70. narozeninám, skončil v Polsku ve věku 45 let Krzysztof Toboła, výborný „rysownik, karykaturzysta i malarz“.

Krzysztof Toboła (* 1963; + 6. 6. 2008). Narozen v *Kodniu nad Bugem*. Absolvoval *Liceum Sztuk Plastycznych* v Opole. Pracoval v *Zakładach Chemicznych "Police"* S. A. v oddělení Public Relations. Byl členem *Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury* a také *Stowarzyszenia Polskich Malarzy i Grafików*. Publikoval mj. v *Głosie Szczecińskim*, *Gazecie Goleniowskiej*, *Echu Stargardu*, *Twoim Dobrym Humorze*, *Poznaniaku* a v *Super Expressie*.

Byl laureátem několika cen, mj. dvojnásobným vítězem soutěže pořádané *Muzeem Karykatury* a hlavním městem Varšavou k 400. výročí *Stoletności Warszawy*; a také třeba 1. cenu ve XIV. ročníku *"Jaka będzie..."*. Výstavy *Krzysztofa Toboły* se konaly mj. ve Štětíně, Gdaňsku a Varšavě... (Nowiny M. Hajnose - info: www.spak.art.pl)

Přístup k propozicím a výsledkům na [www stránkách FECO](http://www.stránkách.FECO):

V posledním FECONews magazínu jsou zveřejněna přístupová hesla pro FECO - stránky pro vstup do členské zóny. LOGIN: fecocontests; PASSWORD: andyslist.

Reportáž / Šourek navštívil Humor

(I letos se v tzv. **Bukovině** na území Rumunska koná **mezinárodní soutěž cartoons**, jejímž tématem jsou přírodní krásy i historické stavby této oblasti s centrem v **Suceavě** - viz rubriku **Kalendárium GAGu**. Požádali jsme proto kolegu **Emila Šourka**, aby se s námi podělil o své zážitky z poznávací cesty, která sice původně nebyla namířena za humorem, ale k **Humoru** ho nakonec přivedla.)

Při putování Podkarpatskou Rusí, Ukrajinou a rumunskou Bukovinou jsem navštívil též malované kláštery jižní Bukoviny. Tyto kláštery jsou právem považovány za skutečné architektonické a umělecké klenoty prosáklé dlouhou historií a zcela harmonicky zasazené do okolní přírodní scenérie. Byly zakládány v 15. a 16. století jako pevnosti pravoslavi v oblasti, které hrozilo nepřetržitě nebezpečí napadení bezvěreckými nájezdníky. Nápad ozdobit vnější zdi malbami biblických příběhů a apokryfů je přisuzován metropolitu Roscovi, jenž měl v úmyslu tímto způsobem vzdělávat negramotné věřící. Fresky, tyto billboardy pozdně středověkého světa, jsou bytostně byzantské, zároveň však odrážejí vlivy místního lidového umění a mytologie. Byť se toho o konkrétních umělcích ví jen málo (sami malíři si svá umělecká tajemství přísně střežili a pracovali jen v ústraní), je jisté, že šlo o pravé mistry oboru, neboť i po 450 letech - kdy byly malby vystaveny těžkým povětrnostním podmínkám - se v dobrém stavu dochovaly dodnes. Pět z těchto klášterů bylo zařazeno do fondu UNESCO jako významné kulturní památky. Když Habsburkové v roce 1774 zabrali severní Moldavsko, pojmenovali své nové území Bukovina. Bukovina zůstala pod habsburskou vládou až do konce první světové války, kdy byla navracena Rumunsku. Tento stav však trval jen do roku 1940, kdy bylo území rozpuřeno - severní část okupoval Sovětský svaz a připojil ji k Ukrajině, jejíž součástí je dodnes.

Jedním z těchto klášterů je klášter **HUMOR**. Na rozdíl od ostatních okolních klášterů, které jsou obehnané kamennými zdmi, je HUMOR chráněn dřevěnou hradbou a nad chrámovou lodí chybí špičatá věž, což symbolizuje skutečnost, že byl založen podřízeným bojarem jménem Teodor Bubuiog. Zakladatel kláštera je tu pohřben i se svou manželkou Anastasií. Fresky, které vytvořil Toma ze Suceavy, zobrazují postupně v řadách svatých poustevníků, každý z měsíců roku jako zobrazení lidské ctnosti, sedm církevních koncílů a Pannu Marii obklopenou světcí. Obraz Posledního

soudu má svoji inspiraci v představě venkovského lidu o peklu - jde údajně o jeskyni, kterou podpírá sedm stařen, jež během svého života ve špatnostech předčily samotného Satana. A protože tyto ženy jsou smrtelné, legenda praví, že Satan musí na světě nepřetržitě hledat jejich náhradu a dosud se mu to vždy podařilo.

Pro e-GAG: **Emil Šourek**, Bukovina aj.

Foto: archiv autora

Citát na tento týden / Adolf Born o komiks

- Sledujete třeba komiks?

„Je mi strašně protivný. Ačkoliv se Svatoplukem Hrnčířem jsem dělal komiks pro děti Cour a Courek a dětem se líbil. V současné době je všechno nezajímavé. Útoky na Mars, poznávání planet - to dělal už Orson Welles před mnoha desetiletími. Větší blbosti si nemůže nikdo vymyslet. To není pro děti, ani pro dopělé (...) Lidstvo hloupne. Vemte si, že v době našich babiček byli lidé přirozeně daleko inteligentnější, než je průměr dneska.“

V rozhovoru s *Martinou Bulákovou* pro MfDNES 31. 5. 2008, str. D10 „Nejmilejší? Sulejman Nádherný“.

Blíženci / S duhou na padáku...

Co je dobré v roce 1982, musí být dobré i v roce 2008. Co na tom, že tamto už nakreslil přede mnou někdo jiný?

Nápad J. Janssense, který (neoceněn) tiše spí v katalogu Knokke-Heist, si své okamžiky slávy prožil o čtvrt století později v provedení kreslíře jménem Ali Bulca - získal 2. cenu v turecké Alanyi.

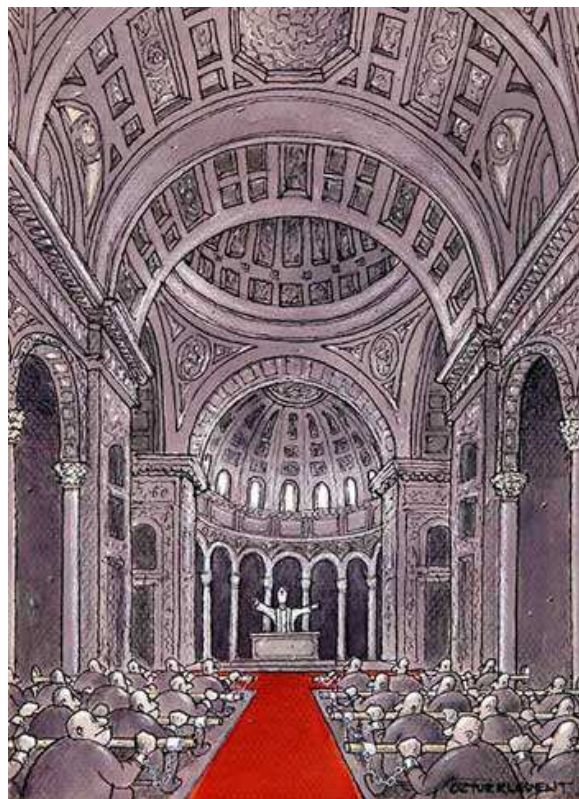
Možná, že více než úvahy o originálech a kopiích by v tomto případě šlo diskutovat o tom, co na jemném, v horním případě dokonce poetickém námětu připadalo turecké porotě tak hrozně legračního, že vtipu dala cenu. Jenže to už bychom se dostali k úvaze na zcela jiné téma:

Musí být cartoons, dělaná vysloveně pro soutěže, vůbec legrační? (G-men)

Z pošty / ad: GAG č. 23

Re: GAG 08-23 - příloha IDOL

Ahojka ivane, jsem na letisti na internetu a letíme do washington, boston a florida, budu se ptat na muzeum humoru a neco pronesu, ahoj **pavel stary**, praha - washington

Výsledky / Turecko, Chorvatsko, Brazílie

25. Aydin Dogan Intern. Cartoon Competition - Turecko

First Prize: **Ahmet Ozturklevent / Turecko - viz obrázek!**

Second Prize: **Agim Sulaj (1) / Albanie**

Third Prize: **Gerhard Gepp / Rakousko**

Success Awards (500 \$ každý):

Mihai Ignat - Rumunsko
Kursat Zaman - Turecko
Friederike Groos - Německo
Dusan Petricic - Srbsko
Dorhsihid Ghodratipour - Irán
Agim Sulaj (2) - Albánie
Muhammet Sengoz - Turecko
Ross Thomson - Anglie
Myung-Lae Nam (1) - Korea
Myung-Lae Nam (2) - Korea
Pawel Kuczynski - Polsko
Robert Rousso - Francie

1. Luis d'Oliveira Guimarães Humor Biennial - Penela 2008

Téma „Justice“

1. cena: **Agim Solaj** (Albanie)
2. cena: **José Santos** (Portugalsko)
3. cena: **Pavel Constantin** (Rumnsko)

Oceněné obrázky najdete např. na: <http://humorgrafe.blogspot.com/>

15. Humourfest - Itálie

Téma: "The Olympic Games - MADE IN CHINA - Beijing 2008"

1. cena: **Ross Thomson** (Anglie)
2. cena: **Mihai Ignat** (Rumunsko)
3. cena: **Vladimir Stankowski** (Srbsko)

2. Intern. Exhibition Zagreb 2008 „Car Caricature“ - Chorvatsko

Téma: Our everyday car - parking

Grand Prix (4000 E): Darko Drljevic / Černá Hora

First Prize (1000 E): Raul de la Nuez / USA

Second Prize (800 E): Bozo Kos / Slovinsko

Third Prize (500 E): Pol Leur / Lucembursko

Special Appreciation (300 E):

Mojmir Mihatov / Chorvatsko

Maria Jose Mosquera Beceiro / Španělsko

Special Congratulation:

Fedor Kritovac / Chorvatsko

Zeljko Cerić / Chorvatsko

Jin Xiao Xing / Čína

Masoud Ziaei Zardakhshouei / Irán

Rumen Dragostinov / Bulharsko

Propozice / Polsko, Itálie

6. Intern. Cartoon Contest "KARPIK 2008" Niemodlin - Polsko

Počet: max. 2 originály

Formát: ne větší než A4 (!!!)

Každá (!) kresba musí být vzadu označena plnou autorovou adresou

Téma: "FISH, FISHERMEN, FISHING, ANGLERS" (Ryba, rybář, rybolov... atp.)

Ceny: 1. cena: 2500 PLN - 2 x 2. cena: po 1500 PLN

Uzavěrka soutěže: 23. 9. 2008!

Vracení: Po skončení výstavy budou všechna díla z letošního ročníku vydražena pro charitativní účely.

Katalogy: Vítězové a cartoonisté, jejichž díla byla vybrána pro posoutěžní expozici, získají výstavní katalog.

Adresa: OŚRODEK KULTURY (KARPIK 2008) UL. MIKOŁAJA REJA 1, 49-100 NIEMODLIN, WOJ. OPOLSKIE - POLSKO

Sources: <http://www.tabrizcartoons.com/en/detail.asp?ID=770>

http://www.cartoonblues.com/Contests2008/Contest_2008September_Niemodlin.html

„International Competition of satirical design - Villa Celimontana Jazz Smile“ - Itálie

Propozice soutěže „International Competition of satirical design - Villa Celimontana Jazz Smile“ v Itálii 2008 se objevily pár dní před **uzavěrkou 12. června t. r.**, shodnou s datem vydání tohoto čísla e-GAGu. Téma bylo „Jazz“, formát A4, počet exemplářů 1 a adresa pro posílání vtipů mejlem: : jazzsmile@villacelimontanajazz.com. Vybraná třicítka autorů má být vyzvána pořadatelem k zaslání

originálů na adresu Artistic Direction "Villa Celimontana Jazz Smile" - Via Alessandro Poerio, 99/A - 00152 Rome - ITALY. První cena má být 250 Euro.

Více na <http://www.romajazz.com/>. Nutno přiložit přihlášku. Poznámka: pár notorických účastníků soutěží z řad členů ČUK bylo uvědoměno separátně. Do Kalendária nestojí za to právě skončenou soutěž zařazovat (a zase hned škrtnat).@

IV. Chinese Jiaxing Intern. Cartoon Exhibition 2008 - Čína

Upozornění: přeloženo do jednoduché čínštiny, z ní do nejjednodušší angličtiny a z ní aspoň zčásti do primitivní češtiny.

Pořádají: Artists's Association of China a Municipal Government ve městě Jiaxing.

Téma: není uvedeno

Počet prací: ne více než 3 kusy.

Formát: ne větší než 420 x 297 mm. Obvyklé informace o autorovi musí být na zadní straně.

Ceny: Jury vybere asi 200 prací pro výstavu exhibition - z nich získají:

2 práce The **Best Representation Prizes**, **5** prací The **Best Idea Prizes**, **10** děl The **Best Skill Prizes**, a **30** vtipů bude označeno za **excellent works**; celkem to je 47 vítězných děl, která získají **top grade trophy**. Bůh ví proč a jen čert ví co to je.

Vyhlášení vítězů: budou pozváni v říjnu 2008 do města Jiaxing v Číně.

Výstava: bude v Puhua Gallery v říjnu 2008 v čínském městě Jiaxing.

Katalog: Každý autor dvou set vtipů vybraných na výstavu dostane výtisk katalogu a certifikát o účasti.

Práce se stanou kolekcí v Puhua gallery, Jiaxing city. Ostatní práce budou vráceny po výstavě autorům.

Deadline: 30. 8. 2008.

Adresa: No. 36 Zhonghe Road, Puhua Gallery, Jiaxing City, Zhejiang Province, P.R.China; Postcode: 314000.

Info: Telephone: 0086 573 82085748, 0086 573 82071601; Fax: 0086 573 82085748

E-mail: jxphmsg@yeah.net

Kontakt: Mr.Ling Dalun, Mr.Ling Jiachun, Mr.Zhong Zhongxiao

Committee of The Fourth Chinese Jiaxing International Cartoon Exhibition 2008.

MELA RIDENS / e-mailem; Studio d'Arte Andromeda - Itálie - průběžně

Pro mladé umělce 16 - 29 let avšak... se zvláštní sekcí rezervovanou pro profesionální umělce nad 30 let!

Téma: AN APPLE A DAY... THE PLEASURE THAT MAKES YOU FEEL GOOD

Prizes: Special Prizes

Deadline: 30. 9. 2008

Vše o soutěži: <http://www.fanofunny.com/guests/studioandromeda/speciale.html>

K tématu: "An apple a day..." A **popular motto** that has found in scientific research a punctual and precise confirmation. The **Lega Italiana per la Lotta contro i Tumori** (Italian League for the Struggle against Tumors- asi Liga proti rakovině), appraising the most recent scientific studies, has activated a series of initiatives to favor the daily consumption of apples and a style of life founded on a correct feeding.

Z pravidel:

Soutěž pro mladé lidi od **16 do 29 let**

Profesionální umělci **nad 30 let** se mohou zúčastnit ve zvláštní sekci.

Počet: max. 2 kusy.

Formát: A4; 300 dpi

Virtuální výstavu najdete na straně <http://www.melaridens.com/>

Práce do soutěže adresujte: info@studioandromeda.net kdykoliv **do 20. 9. 2008.**

(přiložit entry-form a kompletní data o autorovi)

Práce mohou být: comic strips, cartoons, coloured or white/black illustrations.

Info: Segreteria Festival

info@studioandromeda.net; <http://www.studioandromeda.net/>;

Kalendárium / Prolongace čínské uzávěrky

Pořadatelé z města **Guangxi** hlásí odklad **uzávěrky** čínské mezinárodní soutěže na téma **sport** z 8. června **na závěr měsíce**. Propozice zůstávají v platnosti, najdete je v GAGu č. 13. Důvod není znám, dosud prý už do Číny došlo na tři tisíce vtipů... Více na <http://www.gxccfy.com/cartoon/>. (G)

KALENDÁRIUM	MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE 2008	DATUM	GAG č.
Prodloužená...	„Beijing Olympic Sport & Health“ - Guangxi, Čína !!!	30. 6. 2008	08-13
Červen	Koziolky / Billygoats - Poznaň, Polsko	16. 6. 2008	08-15
Hóóří!!!!	Fór pro FOR - Praha, Česko !!!	16. 6. 2008	08-16
	„Humor...“ - Suceava, Rumunsko	20. 6. 2008	08-16
	„ Tradition/Future “; DICACO - Dajeon, Korea	30. 6. 2008	08-10
Červenec	Papkiniada „Pivo“ - Kołobrzeg, Polsko	1. 7. 2008	08-18
	„ Nový život po šedesátce “ - Haifa, Izrael	10. 7. 2008	08-16
	„ Pure (Clean) sight “ - Belgorod, Rusko	11. 7. 2008	08-18
	Paraguaçu Paulista - Sao Paulo, Brazílie	18. 7. 2008	08-18
	Balkan Comic Art Festival - Prilep, Makedonie - Nové!	21. 7. 2008	08-23
	„ Matematika “ - Berlín, Německo	30. 7. 2008	08-19
	Nassredin Hodja - Istanbul, Turecko	31. 7. 2008	08-14
	Intern. salon de humor - Piracicaba, Brazílie - nové	31. 7. 2008	08-23
průběžně!	„ World languages “; DQ - Německo - jen internet!	31. 7. 2008	08-14
srpen	„ Archeologie “ - Solin, Chorvatsko	1. 8. 2008	08-19
	Diogenes Taborda - Buenos Aires, Argentina	1. 8. 2008	08-21
	George van Raemdonck Kartoenaal - Boechout, Belgie	9. 8. 2008	08-21
	Intern. Cartoon Exhibition - Jiaying, Čína - čerstvé!	30. 8. 2008	08-24
	„ Publicity “ - Suceava, Rumunsko - novinka!	31. 8. 2008	08-23
září	Frašťacký Trn - Slovensko	7. 9. 2008	08-18
	Karpik - Niemodlin, Polsko	23. 9. 2008	08-24
	Mela Ridens - Itálie (jen e-mail, 16-29 let) - průběžně	29. 9. 2008	08-24
furt	Žikišon - Srbsko, permanentní soutěž!	1. 11. 2008	08-15

Propozice i výsledky soutěží zveřejňované v e-GAGu mají pouze informativní charakter. Jediným směrodatným a závazným zněním jsou originální pravidla soutěže vydaná organizátory! Ve výtazích z propozic obvykle nepřebíráme body, které jsou standardní: výtvarná technika, práva pořadatelů na otiskování zaslaných prací k propagačním účelům, sdělení, že pořadatel nezodpovídá za poškození zásilky během přepravy na místo, resp. paragraf o právu na výklad statutu, které má jen organizátor. (E-GAG neručí za chyby a překlepy v KALENDÁRIU).

Výzva / Velký vůz hledá nové logo!

Jsme občanské sdružení zabývající se rozvojem osobnosti prostřednictvím pořádání zážitkových akcí pro mládež a dospělé. Sdružení je tvořené mladými lidmi, kteří ve svém volném čase bez nároku na honorář připravují program pro jiné lidi. Naše akce jsou zaměřené na rozvoj různých dovedností prostředky zážitkové pedagogiky a také aktivní trávení volného času. Na akcích je kladen důraz na poznávání sebe i jiných lidí, rozvoj komunikačních a sociálních dovedností, posouvání vlastních hranic a získávání nových zážitků. Významným prostředkem se kterým pracujeme je hra.

Akce Velkého vozu jsou určeny především lidem, kteří si chtějí a dokáží hrát, kteří umí vystoupit z běžného světa, kteří se neberou příliš vážně, kteří za jednotlivými aktivitami hledají další souvislosti a kteří dokáží strpět i drobná nepohodlí.

V současné době dochází ve sdružení ke změnám, se kterým je spojena také snaha o oslovení širšího okruhu lidí z řad veřejnosti a vytvoření většího povědomí o Velkém voze. Z tohoto důvodu hledáme cestu jak získat logo, které bude Velký vůz reprezentovat na internetových stránkách, propagačních materiálech, oficiálních dokumentech, vizitkách ale i tričkách. Jak je již výše uvedeno, jsme organizace nezisková, jejíž jediné příjmy pocházejí z darů členů a části účastnických poplatků za akce. Můžeme proto za vytvoření loga nabídnout pouze symbolickou částku 1500 Kč pro autora jehož logo si vybereme.

Naše požadavky jsou samotné logo, nebo logo i s nápisem (logotyp) černobílé, nebo dvojbarevné. Nemáme žádné preferenční barvy, naopak podle případných barev loga budeme volit i barvu pro naše nové internetové stránky. V případě dvojbarevné varianty má jít o optimistické barvy a logo musí být převoditelné do černobílé varianty. Ideálně také do inverzní varianty – k tisku na černý podklad. Sdružení funguje již od roku 2000, lepší představu o jeho činnosti si můžete udělat na internetových stránkách www.velkyvuz.cz.

Pokud by to bylo možné, potřebovali bychom vaše návrhy do 14 dnů - tedy do 26. června. Pro více informací se můžete obrátit na předsedu sdružení Lukáše Kučeru, e-mail:

